

tvornega, je isto za odrasle in za otroke; in ako bi tvoji „umetnini“, bodisi ker poješ po sili ali pa nemara iz „vzgojnih“ razlogov, primanjkovalo čara umetnosti, tedaj bi taka hrana „za deco“ bila — jed brez soli. Ako pa si le sestavljaec, tedaj se moraš izkazati vsaj s sposobnostjo, da iz znanstvenih ali umetniških proizvodov tujega duha izbereš to, kar najbolj odgovarja otroškemu pojmovanju in doživljanju, ter da stvar tudi temu primerno prikažeš, oziroma vmestiš.

A ker je avtor knjige, ki je namenjena „mladim srcem“, pri nas večinoma učitelj, zato bi mu naj za časa študij bila dana priložnost, da se vsaj ob enem učnem predmetu seznani z bistvom znanstva ter vsaj ob eni panogi z votkom umetnosti. Tudi ta zahtevek Ševičev podpisujem, saj tako veleva najvišji ukaz — interes mladine.

- Kako praznično, to je edino pravo pojmovanje znanstva in umetnosti v službi mlade, razvijajoče se duše! Naj bi sejavčevo zrno ne padlo na peščena tla!

Samo nekaj bi pripomnil! Znanstvo in umetnost je brez dvoma nujen, toda ne zadosten pogoj, da mlado bitje dovedeš tjekaj, kamor stremi vsa prava vzgoja — k etični svobodi. To se nikar ne sme prezirati, zlasti v današnjih razmerah ne.

K. Ozvald.

Šagadin Štefan: Naš sadašnji ustavni položaj. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani, 1920. 77 strani.

V sedanji dobi, ko stojimo pred važnimi in za nas življenjskimi prašanji, kako se bo naša nova država definitivno uredila, je nujno potrebna točna informacija o tem, kako se je jugoslovanska država v svojih začetkih osnovala ter na kakih temeljih sloni naš sedanji provizorični pravni red. Treba pa je tudi veččega peresa, ki zamore z juridičnim čutom analizirati te pravne pojave in nam pokazati obseg in značaj nalog, ki nas čakajo. Tem zahtevam je srečno zadostil naš rojak dr. Štefan Šagadin, načelnik v ministrstvu za pripravo konstituante. Natančnejšo oceno njegove knjige sem skušal podati v „Slovenskem Pravniku“. Tu hočem le opozoriti na bogato vsebino knjige in na probleme, s katerimi se bavi.

V I. poglavju najdemo obrazloženo zgodovino in pravni značaj našega ujedinenja; poglavitni čini so: sklep črnogorske Velike Narodne Skupštine 13. (26.) novembra 1918.; proklamacija neodvisnosti jugoslovanskih dežel bivše Avstrije; adresa Narodnega Veča v Zagrebu srbskemu prestolonasledniku Aleksandu 1. decembra 1918. in prestolonaslednikov odgovor istega dne. II. poglavje obravnava sedanji pravni značaj naše države in njen ustavni položaj. V III. poglavju govori avtor o pravni veljavnosti dosedanjega pravnega reda v ujedinenih deželah. IV. poglavje nam poda dobro sliko in ostro kritiko sedanje naše uprave. V V. poglavju razvija avtor svoje obzore o tem, kako bi se dala naša uprava že sedaj provizorično organizirati. VI. poglavje se bavi z glavnimi problemi konstituante. V dodatku je priloženo brošuri besedilo krfske deklaracije, ženevskega dogovora in pariške resolucije.

Knjiga naj bo vsem, ki se zanimajo za naša ustavna prašanja in za našo državo sploh, prav toplo priporočena.

Leonid Pitamic.

